

Sygn. akt IX W 2620/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: Stażysta Wojciech Sowul

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada, 30 listopada 2016 r. oraz 16 lutego 2017 r. sprawy

D. R. (1)

s. A. i B. z domu B.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w okresie od 21 października do 16 grudnia 2015r. w O. złośliwie niepokoił E. S. (1) poprzez udostępnienie je numeru telefonu na stronie internetowej(...) co skutkowało wykonywaniem wielu połączeń telefonicznych na aparat telefonii komórkowej pozostającej w jej dyspozycji

- tj. za wykroczenie z art. 107kw

ORZEKA:

I. **obwinionego D. R. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, iż popełnił go od 22 października 2015 r. i za to z mocy art. 107 kw skazuje go na **karę grzywny w wymiarze 1000 (jednego tysiąca) złotych;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 100,- (sto) złotych.**

Sygn. akt IX W 2620/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. R. (1) mieszka w O.. Jest pracownikiem (...) (...) w O.. Jest żonaty. Na utrzymaniu posiada jedno dziecko. Według oświadczenia w przeszłości nie był karany za wykroczenia.

(dowody: dane osobopoznawcze k. 29, k. 53)

Obwiniony D. R. (1) jest pracownikiem (...) (...) w O.. Jego przełożoną w (...) przez okres około roku była pokrzywdzona E. S. (1). W czasie współpracy nie mieli zatargów ani konfliktów. Współpraca układała się poprawnie.

Utrzymywali jedynie kontakty na gruncie zawodowym. Pokrzywdzona z Wydziału (...) została przeniesiona do Wydziału (...) (...) i objęła stanowisko zastępcy Dyrektora. Do wykonywania obowiązków służbowych posługiwała się telefonem komórkowym o numerze wywoławczym (...). Telefon ten wykorzystywała wyłącznie do rozmów służbowych. Numer ten posiadali jedynie kierownicy Wydziałów oraz pracownicy Departamentu w którym pracowała pokrzywdzona. Ponadto zgodnie z uregulowaniami wewnętrznymi (...) pracownicy posiadający numer telefonu służbowego Dyrektora komórki mogą go przekazywać innym osobom jedynie za wiedzą i pozwoleniem Dyrektora. Inni pracownicy mogli przekazać jej numer osobie postronnej tylko za jej wiedzą i zgodą. Nie był on ogólnie znany wszystkim pracownikom Wydziału ani ogólnie dostępny. Obwiniony posiadał numer telefonu służbowego pokrzywdzonej E. S. z racji prowadzonej współpracy. W październiku 2015 r. obwiniony D. R. wraz z dwiema innymi pracownikami, jako audytor wiodący przeprowadzał w Departamencie pokrzywdzonej audyt dotyczący (...). Po przeprowadzonym audycie pokrzywdzona miała inne zdanie niż obwiniony do co spostrzeżeń poczynionych w trakcie audytu i wraz z inną pracownicą przedstawiła obwinionemu swój punkt widzenia. Rozbieżności co do wyniku audytu nie były powodem nieporozumień czy zatargów. Współpraca została zakończona w zgodzie. Wyniki audytu i zastrzeżenia zostały przedstawione Zarządowi (...). Wyniki audytu nie miały wpływu na działanie Urzędu(...).

W okresie od 21 października 2015 r. do 16 grudnia 2015 r. pokrzywdzona o różnych porach dniach i nocy zaczęła otrzymywać połączenia telefoniczne pochodzące od różnych firm, instytucji – banki komercyjne, salony masażu, telefonie komórkowe oraz od osób prywatnych, które dzwoniły w sprawie ogłoszenia o wynajęciu stacji. Z uwagi na fakt iż połączenia przychodziły na numer służbowy pokrzywdzona musiała odbierać je wszystkie bowiem nie wiedziała czy połączenia nie dotyczą spraw służbowych. W czasie rozmów pokrzywdzona dopytywała się skąd osoby dzwoniące miały jej numer telefonu. Wielokrotnie usłyszała iż jej numer telefonu został pozostawiony z prośbą o kontakt. Ponadto dzwoniły także osoby prywatne, które w ogłoszeniu umieszczonym na stronie internetowej(...) znalazły jej numer. Pokrzywdzona nie umieszczała takiego ogłoszenia. Ponadto numer (...) używała jedynie do kontaktów służbowych, a rozmowach prywatnych korzystała z prywatnego numeru telefonu. Telefonów było kilkanaście w ciągu dnia. Zdarzały się również w godzinach wieczornych. Pokrzywdzona nie mogła samodzielnie ustalić kto wskazał jej numer telefonu służbowego w ogłoszeniu na stronie internetowej i złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 190 a § 1 i § 2 kk. W toku przeprowadzonego dochodzenia ustalono iż zgłoszenie na infolinię firmy (...) dokonane zostało o godz. 21:03:42 z komputera o nr (...). Numer(...) zarejestrowany został na obwinionego D. R. (1) (k.13). W toku postępowania ustalono iż ogłoszenie na portalu (...) zostało umieszczone o godz. 21:00:45. Na infolinię Banku (...) prośba o kontakt została złożona o godz. 21:08, jednak nie udało się ustalić z jakiego adresu(...). Adresów(...) z jakich dokonanych innych zgłoszeń także nie zdołano ustalić.

(dowody: protokół zawiadomienia o przestępstwie k. 6, wydruk ze strony (...) k. 8, wydruk połączeń przychodzących na nr (...) k. 9, informacja z N. k. 11, informacja o właścicielu (...) k. 13, zeznania pokrzywdzonej E. S. k. 6v., k. 53-54, z akt 2DS(...): zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa k. 1-2, notatka urzędowa k. 9, wnioski o ustalenie adresu(...) ze strony (...) k. 17, informacja z (...) k. 19, informacja z firmy (...) k. 20, protokół oględzin telefonu obwinionego k. 33-34, lista połączeń przychodzących i wychodzących z nr tel. pokrzywdzonej k. 41-42)

Obwiniony D. R. (1) przesłuchany w toku czynności wyjaśniających oraz na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia i wyjaśnił, że nie podawał numeru telefonu pokrzywdzonej na stronie (...) pl. (...), aby logował się na tej stronie w okresie wskazanym w zarzucie. Obwiniony podkreślił że oskarżyciel nie uzyskał odpowiedzi od administratora portalu o adresie (...) osoby umieszczającej ogłoszenie zawierające numer telefonu pokrzywdzonej. Ze zgromadzonego materiału nie wynika aby z(...) jego komputera ktokolwiek logował się na tej stronie. Obwiniony nie odniósł się do dokonanego ustalenia, iż numer telefonu pokrzywdzonej do firmy (...) został przesłany z jego komputera. Tym samym, w tym zakresie wyjaśnienia obwinionego rażą naiwnością.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego k.53)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego D. R. (1), nie przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu, albowiem nie znajdują one potwierdzenia w pozostałych zgromadzonych w sprawie dowodach, w szczególności w zeznaniach pokrzywdzonej oraz informacji uzyskanej od operatora N., z której wynika iż zgłoszenie w którym wskazano numer pokrzywdzonej dokonane zostało z komputera należącego do obwinionego (k.13). Sąd miał na uwadze okoliczność, iż zarzut stawiany obwinionemu dotyczy jedynie umieszczenia ogłoszenia ze wskazaniem numeru pokrzywdzonej na portalu (...), a informacja o właścicielu numeru(...) pochodzi od firmy (...). Jednak wszystkie zgłoszenia wykonane zostały tego samego dnia, w niewielkim odstępie czasu bowiem wszystkie około godz. 21. Zgłoszenia na portalu (...) zostało wysłane o godz. 21:00:45, na infolinii banku (...) o godz. (...), zaś na stronie N., gdzie ustalono właściciela adresu (...), o godz. 21:03:42. Świadczy to o dokonywaniu zgłoszeń przez tą samą osobę.

Podkreślić należy, że niniejszym postępowaniu nie zebrano na etapie postępowania prokuratorskiego obiektywnych dowodów w postaci wszystkich adresów (...) komputerów z których dokonywania zgłoszeń w imieniu pokrzywdzonej z prośbą o kontakt, czy umieszczono ogłoszenia. Takie ustalenie na etapie postępowania o wykroczenie nie było możliwe ze względu na ograniczenia proceduralne (brak możliwości zwolnienia operatora z tajemnicy służbowej). Jednakże ustalenie iż jednego ze zgłoszeń dokonał obwiniony oraz inne zgromadzone w sprawie dowody, w postaci zeznań pokrzywdzonej analizowane całościowo i wnikliwie pozwalają na przyjęcie, że to obwiniony był inicjatorem i zarazem autorem zgłoszeń i ogłoszeń w których zawarty był numer telefonu służbowego pokrzywdzonej. Warto w tym miejscu powołać ugruntowany w orzecznictwie pogląd, że ustalenia faktycznie nie zawsze muszą bezpośrednio wynikać z konkretnych dowodów. Mogą one także wypływać z nieodpartej logiki sytuacji stwierdzonej konkretnymi dowodami, jeżeli owa sytuacja jest tego rodzaju, że stanowi oczywistą przesłankę, na której podstawie doświadczenie życiowe nasuwa jednoznaczny wniosek, iż dane okoliczności faktyczne istotnie wystąpiły (vide: wyrok SN z dnia 4.10.1973 r., III KR(...), OSNKW(...)).

Wskazać przede wszystkim w tym miejscu należy na konsekwentne zeznania pokrzywdzonej E. S. (1), która zeznała, że wskazany numer telefonu używała wyłącznie do kontaktów służbowych, ograniczone grono osób posiadało ten numer. Nikt bez jej zgody nie mógł go także udostępniać osobom trzecim. Pokrzywdzona wielokrotnie podkreślała, że nie miała z nikim zatargów i konfliktów i zupełnie nie miała podejrzeń co do sprawcy takich zachowań. Jak zaznaczyła tych telefonów było na tyle dużo, że uniemożliwiałoby jej to normalne funkcjonowanie zarówno w czasie pracy jak i w domu. Przedłożyła wydruk połączeń wykonywanych na jej numer telefonu. Z uwagi na fakt, iż był to numer telefonu służbowego zobowiązana była do odbierania tych połączeń, gdyż mogły dotyczyć spraw służbowych. W efekcie działania obwinionego za zgodą Dyrektora Departamentu wyłączyła ten numer i obecnie posiada już inny numer służbowego telefonu komórkowego. Ponadto pokrzywdzona zeznała, że z uwagi na charakter wykonywanej pracy – (...) – nie może podlegać naciskom i nie może czuć się zagrożona. A takie odczucia miała w tym okresie. Pokrzywdzona zeznała, że obwiniony był jedną z ostatnich osób z którymi rozmawiała przed zdarzeniem. Zaznaczyła, że długo zastanawiała się kto mógłby dokonać tych zgłoszeń albowiem z obwinionym także miała dobre stosunki. Jak podkreśliła po zakończeniu współpracy nawet składała jej podziękowania za współpracę. Była zaskoczona iż ustalono że adres (...) należy właśnie do obwinionego.

Sąd po bezpośrednim zetknięciu się na rozprawie z pokrzywdzoną E. S. (1) ocenił jej spójne zeznania jako szczerze i oparte na prawdzie. Faktem jest, co prawda, że pokrzywdzona mając odmienne zdanie niż obwiniony odnośnie wykonywanych przez niego czynności służbowych mogłaby mieć powody do kierowania przeciwko niemu postępowania. Jednakże, jak wynika z jej zeznań, zakończyła współpracę z obwinionym w zgodzie, z żadną inną osobą nie pozostawała w konflikcie, tym samym, w ocenie Sądu nie miała żadnych racjonalnych powodów aby bezpodstawnie pomawiać obwinionego. Z tych zatem powodów, jej zeznania uznano za wiarygodne.

Kolejną przesłanką mogącą świadczyć o sprawstwie obwinionego D. R. (1) stanowi okoliczność, że w toku dochodzenia ustalono iż zgłoszenia w formularzu kontaktowym na stronie internetowej firmy (...) dokonano z komputera obwinionego. Zgłoszenie zostało wysłane około godz. 21, podobnie jak pozostałe zgłoszenia z prośbą o kontakt. Pokrzywdzona wielokrotnie podkreślała, iż nie podejrzewa nikogo o tego typu zachowania, nie pozostaje z nikim w konflikcie. Ponad wszelką wątpliwość ustalono iż zgłoszenia o godz. 21:03:42 na stronach N. dokonał obwiniony

(k.13). Wszystkie zgłoszenia zostały przesłane około godz. 21 (k. k. 17, k. 19, k. k. 23, k. 27 z akt 2DS (...)). W ocenie Sądu wskazane okoliczności umożliwiają uznanie, iż to właśnie obwiniony umieścił ogłoszenie z numerem telefonu pokrzywdzonej na portalu(...) (...) Niestety z uwagi na brak możliwości prawnych Sąd nie miał możliwości ustalenia właściciela adresów (...) wykorzystanych przy dokonywaniu innych zgłoszeń. Niemniej jednak uzyskanie informacji o właścicielu adresu(...) pozwala na uznanie, iż to obwiniony wykorzystał numer telefonu pokrzywdzonej do umieszczania ogłoszeń na stronach internetowych. Pokrzywdzona we wskazanym okresie nie miała z nikim konfliktów. Jedynie doszło do wymiany zdań z obwinionym podczas wykonywania obowiązków służbowych. Różnica zdań dotyczyła odmiennej interpretacji wyników audytu. Jednak jak podkreślała pokrzywdzona nie doszło do żadnej sprzeczki i współpracę zakończyli w zgodzie. Współpracę zakończyli w październiku 2015 r. Zdaniem Sądu nie uniemożliwiło to, w drodze analizy całości zebranego w sprawie materiału dowodowego, przypisanie odpowiedzialności D. R. (1). Tym bardziej że posiadał w telefonie komórkowym numer telefonu służbowego pokrzywdzonej, a numer ten nie był numerem ogólnodostępnym.

Mając na uwadze powyższe ustalenia poczynione w toku postępowania, Sąd uznał obwinionego D. R. (1) za winnego tego, że w okresie od 21 października do 16 grudnia 2015 r. w O. złośliwie niepokoił E. S. (1) poprzez udostępnienie jej numeru telefonu na stronie internetowej (...) co skutkowało wykonywaniem wielu połączeń telefonicznych na aparat telefonii komórkowej pozostającej w jej dyspozycji, czym wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art. 107 k.w.

Wypada zauważyć, iż dla bytu tego wykroczenia konieczna jest umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego. Jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy, czyn stanowiący wykroczenie z art. 107 k.w. polega na działaniu kierunkowym - "w celu dokuczenia innej osobie", a zatem w toku postępowania dowodowego należy bezspornie ustalić, że po stronie sprawcy tego wykroczenia zachodzi złośliwość. Nawet samo stwierdzenie umyślności działania nie daje podstawy do przyjęcia odpowiedzialności za wykroczenia penalizowane tym przepisem (wyrok SN z 22 czerwca 1995 r., III KRN (...), Prok. i Pr. 1995,...). Co więcej, zachowanie „złośliwe” charakteryzuje się szczególnie negatywnym nastawieniem psychicznym sprawcy, wyrażającym się w chęci dokuczenia, okazania komuś lekceważenia, szykanowania, nękania, uniemożliwienia prowadzenia normalnej egzystencji, powodowania uczucia dyskomfortu psychicznego, a w przedmiotowej sprawie – w świetle wskazanych wyżej okoliczności – sytuacja taka miała miejsce. Pokrzywdzona wielokrotnie podkreślała, że z uwagi na liczbę telefonów nie mogła normalnie funkcjonować i pracować. Telefonu pochodziły od różnych firm i instytucji a także od osób prywatnych. Z uwagi iż był to telefon służbowy zobowiązana była do odbierania wszystkich połączeń, ponieważ mogły one dotyczyć spraw służbowych. Obwiniony, jako osoba dorosła, musiał wiedzieć, iż umieszczenie ogłoszenia o mieszkaniu do wynajęcia w atrakcyjnym punkcie miasta, spowoduje liczne próby kontaktu z oferentem. Dla osoby, która nie ma nic wspólnego z ogłoszeniem, będzie to uciążliwe i denerwujące, tym bardziej, iż to ogłoszenie nie było jedyną prośbą o kontakt wysłaną w imieniu pokrzywdzonej.

Przy wymiarze kary Sąd jako okoliczność obciążającą wziął pod uwagę znaczny stopień nasilenia złej woli obwinionego, jego nieustępliwość oraz determinację, które wyrażają się w fakcie, iż wysyłał on znaczną liczbę zgłoszeń z prośbą o kontakt na różne infolinie oraz zamieścił ogłoszenie z numerem telefonu pokrzywdzonej. Pokrzywdzona w wyniku tego działania czuła się zagrożona, obawiała się, zachowania te naruszały jej prywatność.

Sąd uznał, iż wymierzona obwinionemu kara grzywny w wysokości 1000 złotych jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego czynu i stopnia winy, a ponadto spełni swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej oraz zmotywuje go do przestrzegania porządku prawnego.

Sąd, mając na względzie wysokość osiąganych przez obwinionego dochodów, na podstawie art. 118 k.p.w. i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciążył go kwotą 100 złotych tytułem zryczałtowanych postępowania i kwotą 100 złotych tytułem opłaty.